

ledes havde været Foregangskommuner, økonomiske Tab og til at gøre Virkningen af Kontrollen svagere, end den ellers vilde være bleven. Man maatte forudsætte, at i de Kommuner, som havde etableret saadanne Slagtehus og indført Slagtetvang ved Sundhedsvedtægtsbestemmelser, maatte der af Sundhedshensyn ikke kunne indføres Kød andetsteds fra, medmindre det var undergaaet en mindst lige saa god Kontrol som den, der var etableret i den Kommune, hvor det indførtes, og at det af økonomiske Hensyn maatte være berettiget at faa en saadan Afgift, at den dækkede det Tab, som den Kommune led, hvori det indførtes, ved at der blev saa meget mindre Indtægt ved deres offentlige Slagtehus og den dér førte Kontrol.

Naar man yderligere indrettede sig paa at bekæmpe Trikinosen ved Hjælp af en Trikinontrol, der som bekendt er ret dyr, maatte man gaa ud fra, at en saadan blev respekteret, saa at det ikke blev tilladt at indføre i en Kommune med Trikinundersøgelse nogen som helst Vare, der kunde være befængt med Trikiner, før Varen var underkastet en lige saa skarp Kontrol som den, der fandt Sted der, eller før den var bleven kontrolleret i selve Kommunen. Det burde gælde saavel Kød, der indførtes fra Udlandet, som Kød, der kom fra Indlandet. Det skete imidlertid ikke. Lad mig i denne Forbindelse sige, at jeg er aldeles uenig med det ærede Medlem for Horsens Landkreds (P. T. Nielsen) i hans Betragtninger med Hensyn til Trikinose og Overflødigheden af Trikinkontrollen. Selv om det kun er meget faa Tilfælde, man træffer af denne Sygdom, vides det dog, hvor farlig den er i de Tilfælde, hvor den forekommer. Lad denne Kontrol være nok saa dyr, det betyder dog saa meget at have denne Sikkerhed, og naar man ved, at mange Mennesker kunne blive trikin-syge ved, at blot Dele af et enkelt trikinøst Svin blive fortærede af mange, bør man være betænkt paa at forhindre en saadan Smittefare, særlig naar man ved, hvor frygtelig denne Sygdom er. Jeg kan derfor ikke være enig med det ærede Medlem i den Betragtning, at denne Trikinontrol burde anses for overflødig, saa at man fuldstændig kunde forlade den.

Jeg vender nu tilbage til at omtale

disse Foregangsbyer. Ved Loven af 6. April 1906 bleve de i nogen Grad ladte i Stikken. Man var allerede den Gang inde paa at tale om en Statskontrol — jeg er enig med den højtærede Minister i, at man hellere maa kalde det en obligatorisk Kontrol —, men i Stedet for at stræbe heni mod en virksom almindelig Kontrol, skabte denne Lov nogle Vanskeligheder for disse Kommuner, idet den gjorde det muligt, at man fra andre Kommuner kunde indføre Kød, som man kunde sige sig selv var mindre godt kontrolleret, end det var fra de Kommuner, der vare gaaede i Spidsen. Loven tvang altsaa disse Kommuner, der havde en god og effektiv Kontrol, til at modtage mindre godt kontrollerede Varer, hvad der i sanitær Henseende maatte anses for mindre heldigt, og man satte for Indførelsen af saadanne Varer en svin-dende Afgift, som nu fuldstændig stryges, hvad der tilføjede disse Kommuner økonomisk Tab. Dette var urigtigt, men derved er der intet at gøre. Resultatet af disse Bestemmelser var altsaa, at Kød, der var kontrolleret andetsteds, og i mange Tilfælde Kød, som man kunde sige var mindre omhyggeligt kontrolleret, kunde indføres uden Efterkontrol, og dette medførte en ret ødelæggende Konkurrence overfor Slagterne i Kommunen, saa at de ikke kunde bestaa, og det tvang dem til i mange Kommuner i Stedet for selv at slagte i nogen Grad at forsyne sig med Kød fra Eksportslagterierne, Kød, som ganske vist nok havde 1ste Klasses Stempel, men ikke var tjenligt til Eksport. Det vil sige, at man i disse Kommuner i større eller mindre Grad blev henvist til at forsyne sig med Kød af mindre god Beskaffenhed, end man under andre Omstændigheder vilde gøre. At Kommunerne led et Indtægtstab derved, beklager jeg, men det anser jeg for mindre vigtigt, skønt Anlægene ikke betalte sig, saa at man maatte yde Tilskud dertil af Kommunens Kasse i Almindelighed. Det væsentligste for mig er, at der blev falbudt til Befolkningen en tarveligere Vare, end man under andre Omstændigheder vilde have været sikker paa at faa, og at der i de omliggende Egne af samvittighedsløse Folk blev falbudt Varer, som ikke kunde faa 1ste Klasses Stempel, og som ikke kunde sælges i den Kommune,